

[Inger Stilling Pedersen.]

og hvad står der deri? Det er bare nogle få eksempler på, at vi virkelig har behov for at få informeret om, hvad vi laver, og hvad det egentlig går ud på.

Jeg synes også, bekendtgørelserne skal være affattet i et sprog, som kan forstås og læses, og også gerne lidt populært sat op. Her kan man nok få reklamebureauer o. lign. med ind i billedet. Men ellers mener jeg, at vi i det udvalg, der skal nedsættes, må gå nærmere i detaljer med hensyn til, hvordan vi skal udforme det.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne kan også støtte forslaget. Det er faktisk på mange måder vores erfaring, at der er brug for større og bedre statslig information. Hvor ofte møder vi ikke både gennem personlige henvendelser og på anden vis, at folk ikke kender deres rettigheder og muligheder af social og anden art og derfor faktisk ofte ikke får, hvad de har ret til og mulighed for. Derfor vil det både på denne måde og på anden måde være en vigtig demokratisk opgave at udbygge denne information.

Jeg forstår ikke, hvorfor man ligesom med afsky tager afstand fra, at der også skulle ligge en form for statsstøtte i dette forslag. Så vidt jeg har fulgt med i de forskellige diskussioner om, på hvilken måde man kunne støtte pressen og bremse den bladdød, der hersker i den danske bladverden, har også denne mulighed været inde i billedet at yde en vis form for støtte gennem offentlig information og offentlig annoncering. Det kan da godt være, at der er visse store blade, som betragter det som småpenge — jeg tror det nu godtnok ikke — men alligevel, hvis vi fra de nuværende 2½ mill. kr. nærmer os til de 25 mill. kr., som betales i Norge, eller de 30 mill. kr., som betales i Sverige, ja, så er det dog alligevel en vis støtte til pressen. Vi synes også det vil være rigtigt ud fra de allerede fremførte argumenter, nemlig hensynet til at få en så alsidig og så bredt dækkende presseinformation her i landet som muligt.

Det er klart, at der er en hel række problemer ved sagen her. Der er de fordelingsproblemer, der er omtalt. Der kan også, som det omtales bl. a. i forslagets bemærkninger, være problemer vedrørende selve annonce-

ringens form, hvordan informationen skal formidles og den slags ting. Men det er jo ting, som kan behandles i det særlige udvalg, der er foreslået nedsat.

Hvis det virkelig skal gå sådan, som forslagsstillerne har tænkt sig, at man skulle være færdig til den 1. april, så skal der være fart på, men det skal ikke skorte på vores velvilje, og for vores vedkommende kunne f. eks. det norske forslag fra juli 1969 være et passende udgangspunkt.

Jes Schmidt (CD):

Jeg vil først takke hr. Hilmar Baunsgaard for, at han har taget initiativet til, at dette spørgsmål igen bliver sat på dagsordenen, for det er et meget vigtigt problem for mange aviser.

Jeg kan også takke hr. Lysholt Hansen, fordi han har beriget vort pressesprog med et nyt begreb, nemlig gennem bemærkningen om aviser, der fører en reservattilværelse. Jeg har i mange år været leder — og er det i dag — af en avis, der fører en reservattilværelse. Netop ud fra denne tilværelse ser jeg med stor spænding behandlingen af disse ting i møde, for det er jo, som om der også inden for etaterne findes folk, der tænker: de små aviser dér langt, langt ude i provinsen, de fører en reservattilværelse, de skriver for nogle indfødte, dem behøver vi ikke at tage særlig hensyn til. Det har ført til, at jeg flere gange fra denne talerstol har måttet påtale, at etaterne, bl. a. de danske statsbaner, ikke ved annoncering tager hensyn til de mindre, selvstændige dagblade.

Man taler om pressestøtte, som om det drejede sig om nogle, der skulle have socialhjælp.

Man må ikke glemme, at dagbladene yder en meget, meget stor service over for kommunerne, men også over for staten. Jeg vil påstå, at bl. a. min egen lille reservatavis bringer mere om det, der sker i det danske folketing, end nogle københavnske aviser gør det. Det er en service over for vores læsere, over for befolkningen, men det er skam da også en service over for folketinget.

Vi oplever også ude i provinsen, at der findes en hel del rene annonceblade, som udkommer hver uge eller hver 14. dag, og her finder vi store annoncer om, at nu skal der være møde i Lloyds eller gud ved hvad. Vi sidder og læser annoncerne rundt om